

ITS Playwright Award 2011

Elf toneelstukken kreeg de jury van de ITS Playwright Award dit jaar ter beoordeling voorgelegd. Deze Award richt zich nadrukkelijk op studenten die afstuderen in de toneelschrijfkunst. De jury, die dit jaar bestond uit Gerardjan Rijnders, Marijn van der Jagt en Matthijs Verboom, vraagt zich af of deze opzet niet te beperkt is. Bij de inzendingen miste de jury bijvoorbeeld een stuk als 'Iedereen behalve ik' van Lykele Muus, gespeeld door studenten van de ATKA, dat kennelijk niet aan de criteria voldoet.

Het zou ook aardig zijn als alle toneelschrijfopleidingen mee zouden dingen naar de Award. Dit jaar zijn alle ingezonden stukken afkomstig van Writing for Performance in Utrecht, dus daarmee is het eerder prijs geworden voor de beste afstudeerder van die opleiding dan een prijs voor de beste van een hele lichterding. De afstudeeropdracht voor de Utrechtse schrijvers was een avondvullend stuk. Zodoende lagen er elf dikke tekstpakketten voor de jury op tafel, en zijn deze toneelstukken beoordeeld op hun vermogen om met deze voorgeschreven lengte uit de voeten te kunnen. Van drie toneelstukken was de jury unaniem het meeste gecharmeerd.

'Altijd, nu dan' van Ayla Schneiders gaat - net als een paar andere door de jury beoordeelde stukken - over het leven van een groep jonge mensen die hun weg in het volwassen bestaan nog moeten vinden. Schneiders weet hun achteloze, rommelige dialogen op een verkleedfeest een intrigerende lading te geven. Ze wisselt de feestscenes af met verstildere taferelen waarin figuren aan het woord komen die in plot raken aan de feestende jonge mensen, en hun wereld verbreden en verdiepen, terwijl ze toch een zeker mysterie in tact houden.

Het stuk van Koen Caris, getiteld '1924 – Ergens tussen Denver en Colorado Springs' trof de jury vooral vanwege de poëtische sfeer die de schrijver oproept met zijn fictieve cowboystadje. De personages zijn allemaal even overtuigend, de dialogen mooi van karigheid, en de metaforen die Caris hanteert zijn spaarzaam maar sterk en betekenisvol. Bijzonder van dit toneelstuk is ook de manier waarop de schrijver de fictie van het stadje neerzet in de eenvoud van de toneelwerkelijkheid – de leegte van het toneel is ook het leeggelopen stadje, het klappen en stampen van toekijkende acteurs geeft de gebeurtenissen een stuwend ritme en de ontmaskering van dubbelrollen is een gebeurtenis die bijdraagt tot de verontrusting.

En dan is er Sytze Schalk, die bewijst dat er ook studenten zijn die prima uit de voeten kunnen met een beetje lengte. Zijn omvangrijke science-fiction-epos 'Huid' zou wel twee avonden kunnen vullen. Het is rijk van opzet: spelscenes worden afgewisseld met innerlijke monologen, reclamespotjes op tv en nieuwsberichten. Het stuk speelt zich af op het toneel van onze gemediatiseerde wereld, schuwt sex noch geweld en het raakt aan thema's als schoonheidsterreur, angst voor degeneratieziekten en de arrogantie van het rijke Westen. 'Huid' leest als een roman, of eerder: een duistere sf-film, en maakt tegelijkertijd razend nieuwsgierig naar een opvoering. Deze schrijver combineert ambitie met lef, fantasie met het geloofwaardig doordenken van een toekomstscenario.

Unaniem heeft de jury van de ITS Award 2011 dit afstudeerstuk van Sytze Schalk aangewezen als winnaar.